

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Nectarij morte, & Ioannis creatione. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

Nectarius, sicut in libro superiore à nobis com memoratum est, episcopalem sedem occupauit. Sexto Idus Nouembris in ipsius Consulatu corpus Theodosii effertur ad sepulturam, & ab Arcadio filio consuetum funus honorificè celebratur. Haud multò post, ad quintú Calend. Decembris, exercitus, qui cum Imperatore Theodosio contra tyrannum Eugenium dimicauerat, eo aduentauit. Vbi igitur Imperator Arcadius, vt moris est, ad portas ciuitatis exercitui obuiam processit, ibi tum Ruffinum, Legatum Imperatoris obruncant. Nam & in suspicionem venerat occupandæ tyrannidis, & opinio de eo erat concepta, quod Hunnos gentem Barbaram in agrum Romanum aduocauerat. Etenim eodem tempore & Armeniam, & alias quasdam partes orientis vastauerant. Eodem die, quo Ruffinus erat interfectus, Marcianus Nouatianorum Episcopus excessit è vita: in cuius Episcopatum Sifinius, de quo supra fecimus mentionem, successit.

De Nectarij morte, & Ioannis creatione.

C A P. II.

NON longo temporis spatio interposito, Nectarius Episcopus Constantinopolitanus obiit mortem: Caesareo & Attico Coss. quinto Calend. Octobris. Itaque statim de Episcopo deligendo vehementer laboratum est. Et cum alij alium ad id muneris quærerent, deq; ea re sæpe consilium iniretur, tandem visum est, Ioannem Antiochiæ presbyterum, Antiochia accersere. Nam de eo fama percubuit, quòd & ad docendum aptus, & in dicendi facultate valde peritus erat. Quamobrem haud diu post, Imperator Arcadius cõmunibus omnium suffragiis, id est cleri, & populi illum accersit. Et quo eius ordinatio plus haberet auctoritatis, aderant de Imperatoris mandato cum alii complures Episcopi, tum Theophilus Episcopus Alexandria: qui omni studio eò incubuit, vt Ioannis famam læderet, & Isidorum suæ ipsius ecclesiæ presbyterum, ad illum Episcopatum eueheret. Hunc Isidorum Theophilus propterea charum habuit, quòd ipsius causa prouinciam valde periculofam aliquando suscepisset. Quænam illa fuerit iam dicemus. Cùm Imperator Theodosius, contra Maximum tyrannum

rannum prælio decertaret, Theophilus per Isidorum munera ad Imperatorem cum binis literis misit, præcepitque ut victori & munera, & alteras literas offerret. Isidorus, quo hoc negocium obiret, Romam contendit, victoriamque sedulo obseruat. Verum illud factum non diu in abstruso latuit. Nam lector illius, qui vna cum illo aderat, literas clam furripuit. Vnde Isidorus metu perculsus, absque mora Alexandriam profugit. Hæc quidem causa fuit, cur tantopere à Theophilo esset pro Isidoro laboratum. Verum qui erant ex aula Imperatoris, Ioannem prætulerunt. Ac posteaquam multi crimina Theophilo intentabant, & libellos contra illum, alius ob aliam causam, Episcopis, qui tum aderant, offerrebant. Eutropius, qui cubiculo Imperatoris præfuit, criminationes aduersus Theophilum illatas, scriptisque proditas nactus, Theophilo ostendit, docuitque liberam optionem illi datam esse, vel Ioannem Episcopum ordinandi, vel iudicium de criminibus ei obiectis subeundi. Quibus perterritus Theophilus, Ioannem designat Episcopum. Proinde cum esset ad sacrum Episcopatus gradum designatus, in sede Episcopali collocatus fuit, quarto Calend. Martij proximis Coss. quibus Imperator Honorius Romæ, Constantinopoli autem Eutichianus tum Imperatorum præfectus rempublicam administravit.

De Ioannis Constantinopolitani Episcopi genere & educatione. CAP. III.

Verum quoniam Ioannes, vir percelebris fuit, tum propter libros quos reliquit posteritati, tum propter graua pericula & tempestates, in quas incidit, operæ precium visum est eius res gestas non silentio præterire, sed ea, quæ de eo pluribus dici possent, summatim comprehendere, narrareque vnde sit ortus, ex quibus parentibus, quomodo ad sacerdotij dignitatem vocatus, qua ratione illa abdicatus, denique quo pacto post mortem plus consecutus honoris, quam cum viueret. Ioannes oriundus fuit ab Antiochia, quæ est vrbs Celosyriæ: patre Secundo, matre Anthusa, ex genere Patritio, discipulus Libanij sophistæ: auditor etiam Andragathij philosophi. Qui cum ad res forenses animimum adijcere institueret, simulque consideraret, eorum